

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه التکویر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

در آن هنگام که خورشید درهم پیچیده شود،

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾

و ستارگان بی فروغ شوند،

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

و کوهها به حرکت درآیند،

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

و با ارزش ترین اموال به دست
فراموشی سپرده شود،

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

و در آن هنگام که وحوش جمع شوند،

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

و دریاها برافروخته شوند،

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

و هر کس با همسان خود قرین گردد،

وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ ﴿۸﴾

و آن هنگام که از دختران زنده به گور شده سؤال شود:

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

به کدامین گناه کشته شدند؟!

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿۱۰﴾

و آن هنگام که نامه های اعمال گشوده شود،

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۱۱﴾

و پرده از روی (اسرار) آسمان برگیرند،

وَإِذَا الْجُبْحِيمُ **سُعِرَتْ** ﴿١٢﴾

و در آن هنگام که دوزخ شعله ور گردد،

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ﴿١٣﴾

و بهشت نزدیک شود،

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أُحْضَرَتْ ﴿۱۴﴾

(آری در آن هنگام) هر کس می داند چه
چیزی را مهیا ساخته است.

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿۱۵﴾

سوگند به ستارگانی که باز می گردند،

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾

حرکت می کنند و (از دیده ها)
پنهان می شوند،

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾

و سوگند به شب، هنگامی که پشت کند
و به آخر رسد،

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

و به صبح، هنگامی که بدمد،

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

که این (قرآن) کلام فرستاده بزرگواری است
[= جبرئیل امین]

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

که صاحب قدرت است و نزد (خداوند) صاحب عرش، مقام والایی دارد!

مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾

در آنجا فرمانروا و امین است!

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

و همنشین شما [= پیامبر] دیوانه نیست.

وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

به یقین او (جبرئیل) را در افق
روشن دیده است.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

و او نسبت به آنچه از طریق وحی
دریافت داشته بخل ندارد.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

این (قرآن) گفته شیطان رانده شده
(از درگاه خدا) نیست!

فَإِنَّ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾

پس به کجا می روید؟!

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

این (قرآن) چیزی جز تذکری برای جهانیان نیست،

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

برای کسی از شما که بخواهد
راه مستقیم در پیش گیرد!

وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

و شما اراده نمی کنید مگر این که خداوندی که پروردگار جهانیان است، اراده کند!

صدق الله العلي العظيم